

RETTE

Sag anlagt den 15. maj 2013 — Growth Energy and Renewable Fuels Association mod Rådet

(Sag T-276/13)

(2013/C 226/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgerne: Growth Energy (Washington, De Forenede Stater) og Renewable Fuels Association (Washington, De Forenede Stater) (ved advokat P. Vander Schueren)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 157/2013 af 18. februar 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af bioethanol med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 49 af 22.2.2013, s. 10) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne og deres medlemmer.
- Rådet tilpligtes at betale de af sagsøgerne afholdt omkostninger i sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremført ti anbringender.

- 1) Første anbringende om, at Kommissionen handlede i strid med grundforordningen, da den valgte en landsdækkende told og afviste at beregne en individuel dumpingtold, på trods af at den havde alle nødvendige oplysninger hertil. I den forbindelse har sagsøgerne anført, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de relevante faktiske omstændigheder, begik en retlig fejl, undlod at begrunde sine konklusioner, tilsidesatte sin forpligtelse til at udvise omhu og tilsidesatte retten til forsvar samt retssikkerhedsprincippet og sagsøgernes berettede forventninger.
- 2) Andet anbringende om, at Kommissionens undladelse af at tilpasse eksportprisen, da den beregnede dumpingmargenen ved ikke at foretage en tilpasning i opadgående retning til eksportpriser for den omhandlede blandingsproducents blandinger, udgør et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de relevante faktiske omstændigheder og en retlig fejl.
- 3) Tredje anbringende om, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de relevante faktiske omstændigheder og tilsidesatte grundforordningen og princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet den overvurderede importmængden af bioethanol fra USA og ikke behandlede denne import på samme måde som import fra tredjelande af den samme vare.
- 4) Fjerde anbringende om, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesatte grundforordningen, da den foretog beregninger af skadesmargenen.
- 5) Femte anbringende om, at Kommissionen anlagde åbenbart urigtige skøn og tilsidesatte grundforordningen, idet den baserede sin fastlæggelse af den væsentlige skade på en EU-erhvervsgren, som ikke fremstiller samme vare, og idet den definerede EU-erhvervsgrenen, før den definerede den samme vare.
- 6) Sjette anbringende om, at den anfægtede forordning er behæftet med fejl som følge af åbenbart urigtige skøn og retlige fejl, da den væsentlige skade, som forordningen fastsætter, afgøres på baggrund af data, som hidrører fra en ikke-repræsentativ stikprøve af EU-producenterne.
- 7) Syvende anbringende om, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, idet den konkluderede, at andre årsager til væsentlig skade ikke bryder årsagssammenhængen mellem den målrettede import og den angivelige skade på EU-erhvervsgrenen.
- 8) Ottende anbringende om, at Rådet begik en retlig fejl og tilsidesatte proportionalitetsprincippet, da det vedtog en dumpingforanstaltning, som ikke er nødvendig.
- 9) Niende anbringende om, at Kommissionen begik retlige fejl og tilsidesatte principperne om god forvaltningsskik og forbud mod forskelsbehandling ved at fastslå, at undersøgelsen af bioethanol med oprindelse i USA var baseret på en tilstrækkelig klage, selv om sidstnævnte ikke opfyldte kravene i grundforordningen.
- 10) Tiende anbringende om, at Kommissionen begik adskillige tilsidesættelser af sagsøgernes ret til forsvar og undlod at angive en begrundelse for vedtagelsen af den anfægtede forordning, idet den endelige meddelelse, på hvilken den er baseret, ikke indeholder væsentlige kendsgerninger og betragtninger vedrørende vedtagelsen af de

endelige foranstaltninger. Kommissionen ændrede ligeledes foranstaltningernes gyldighedsperiode uden begrundelse, mens den ikke rettidigt gav sagsøgerne aktindsigt i de ikke-fortrolige oplysninger, og den gav heller ikke sagsøgerne tilstrækkelig tid til at fremkomme med bemærkninger til den endelige meddelelse.

Sag anlagt den 15. maj 2013 — Marquis Energy mod Rådet

(Sag T-277/13)

(2013/C 226/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Marquis Energy LLC (Hennepin, Amerikas Forenede Stater) (ved advokat P. Vander Schueren)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 157/2013 af 18. februar 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af bioethanol med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 49 af 22.2.2013, s. 10) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsålet har sagsøgeren anført de følgende ti anbringender.

1) Første anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningen, idet den valgte en landsdækkende told og nægtede at beregne en individuel antidumpingtold på trods af den omstændighed, at den havde alle de oplysninger, den behøvede for at gøre dette. I den henseende bemærker sagsøgeren, at Kommissionen foretog en åbenbart urigtig vurdering af de relevante omstændigheder, begik en retlig fejl, undlod at begrunde sine konklusioner,

tilsidesatte sin forpligtelse til at udvise omhu, og tilsidesatte sagsøgerens ret til forsvar såvel som retssikkerhedsprincippet og sagsøgerens berettigede forventninger.

2) Andet anbringende om, at Kommissionens undladelse af at justere eksportprisen ved beregningen af dumpingmargenen, idet den ikke fortog en forhøjende justering af eksportpriserne for blandinger fra den omhandlede blander, udgør en åbenbart urigtig vurdering af de relevante omstændigheder og en retlig fejl.

3) Tredje anbringende om, at Kommissionen har foretaget en åbenbart urigtig vurdering af de relevante omstændigheder og tilsidesat grundforordningen og princippet om forbud mod forskelsbehandling ved at overvurdere importmængden af bioethanol fra USA og ved ikke at behandle denne import på samme måde som tredjelandsimport af det samme produkt.

4) Fjerde anbringende om, at Kommissionen har foretaget et åbenbart fejlskøn og tilsidesat grundforordningen ved beregningen af skademargenen.

5) Femte anbringende om, at Kommissionen har foretaget et åbenbart fejlskøn og tilsidesat grundforordningen ved at basere sin afgørelse om væsentlig skade på en EU-erhvervs-gren, som ikke producerer den samme vare, og ved at definere EU-erhvervs-grenen, før den definerede den samme vare.

6) Sjette anbringende om, at den anfægtede forordning er fejlbehæftet som følge af åbenbare fejlskøn og retlige fejl, idet den væsentlige skade, den omhandler, er blevet fastslået på grundlag af data, der vedrører en ikke-repræsentativ stikprøve af EU-producenterne.

7) Syvende anbringende om, at Kommissionen har foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved at konkludere, at andre årsager til væsentlig skade ikke brød årsagssammenhængen mellem den omhandlede import og den hævdede skade for EU-erhvervs-grenen.

8) Ottende anbringende om, at Rådet begik en retlig fejl og tilsidesatte proportionalitetsprincippet ved at indføre en antidumpingforanstaltning, som ikke var nødvendig.

9) Niende anbringende om, at Kommissionen begik retlige fejl og tilsidesatte principperne om god forvaltningsskik og forbud mod forskelsbehandling ved at vurdere, at undersøgelsen vedrørende bioethanol fra USA var baseret på en fyldestgørende klage, selv om klagen ikke opfyldte de i grundforordningen fastsatte krav.